פרט לזורק אבן לגו –

It excludes, one who throws a stone in their midst.

OVERVIEW

The רבנן derive the rule of פסוק אל מחצה על קבוע כמחצה כל from the פסוק וארב לו וקם עליו ארב לו וקם למרא from the מרא (as the גמרא here explains). However, רבי שמעון derives from this פסוק that if נתכוין that he is פטור ממיתה דה The question arises, from where does ר"ש derive the rule of קבוע. 1

asks: תוספות

תימה דלרבי שמעון קבוע מנא ליה -

It is astounding! According to "ר", how does he derive the rule of כל קבוע כמחצה. Wt any המים, how does he derive the rule of על מחצה דמי על מחצה דמי וארב לו הואר וארב לו הואר המים. However, מיתה הוארב לו וגו' to exclude a murderer, who killed an unintended victim, from אים מוקד does ש"ים derive the rule of קבוע.

מוספות anticipates a possible solution, and rejects it:

רבי שמעון סבר כרבי² - אין לומר דמסקינן בפרק הנשרפין (סנהדרין דף עט,א ושם) דרבי שמעון סבר כרבי² - And one cannot answer that in ברק נשרפין the גמרא concludes that with בריש –

דיליף נתינה נתינה ואייתר ליה וארב לו לקבוע -

תוספות rejects this answer:

:דאכתי לתנא דבי חזקיה מנא ליה קבוע דלית ליה דרבי דהא באין מתכוין פטור מממון: For the question will still remain; according to the ברייתא 4 how will

_

 $^{^{1}}$ The רבנן disagree with ר"ש and maintain that רבנן את זה והרג את הרוג את להרוג להרוג ונתכוין.

² See 'Thinking it over' # 1.

³ The חורה states: (ג"ב) בוכ"א אנשים ונגפו אשה הרה וגו' ולא יהיה אסון וגו' ונתן בפלילים. ואם אסון יהיה ונתת נפש (משפטים כא, כב וכ"ג) is discussing a case where the person intended to kill another, and instead harmed a pregnant woman causing an abortion. If the woman was not killed, the aggressor must pay the damages of the fetus (ובקלילים). If the woman was killed, however, then the rule is ש חורת נפש תחת נפש תחת נפש תחת נפש הורג אווירה שוה נתינה (ונתן בפלילים). According to גוירה שוה נתינה (ונתן בפלילים) נתינה (ונתן בפלילים) נתכוין להרג את זה (ונתן בפלילים) the same ruling that ע"ל derived from the פסוק of וארב לא חורה את זה מורג את זה לפיטור ממיתה (ואשה הרה of the other person) הרג את זה לפיטור ממיתה (ואשה הרה of the other person) הרג את זה לפיטור ממיתה (ואשה הרה of the other person)

 $^{^4}$ It is written in the תורה אדם יומת שלמנה ומכה בהמה (ויקרא (אמור) דוקרא תורה. The תורה מורה מחדש compares killing an animal to

they know that רבי is כמחצה על מחצה, since the דבי חזקיה disagree with דבי, for they maintain that if someone killed another unintentionally (intending to kill another instead) he is exempt from paying monetary compensation. Therefore, we cannot interpret דוב ממון (according to חיוב ממון (according to חיוב ממון (דבי חזקיה) if there was an נתכוין להרוג את זה והרג את זה נשור במון to mean גז"ש נחינה נחייב ממון if there was an נתכוין להרוג את זה והרג את זה פטור that אם, we derive that פטור ממיתה וחייב ממון only from וארב לו וגו' The question remains; if they derive from וארב לו וגו' from where do they derive the דין סדין של only מוספות !?קבוע להרוג וכו' for the puestion.

SUMMARY

ר"ש cannot derive וארב לו from וארב לו (he needs it for נתכוין להרוג וכו'). He cannot derive from נתינה מבכסילות מבי מבי חזקיה. From where does ר"ש derive the rule of קבוע?!

THINKING IT OVER

- 2. Explain: a) how <u>we</u> know that דבי maintain that דבי maintain that נתכוין להרוג זה והרג את נתכוין is eg; and b) how does דבי חזקיה know that 'פטור!

slaying a person. מכה בהמה לפיי from this היקש that just as the laws concerning מכה בהמה are universal; there is no difference between מכה אדם מתכוין, etc. (he is always obligated to pay), so too by מכה אדם there is no difference between אינו מתכוין (concerning payments). We know that if a person kills ישנו המרוין from any monetary damages on account of ישניה בדרבה מיניה (when he is not put to death), he is also באינו מתכוין פטור מתשלומין.

 $^{^5}$ The מיתה מכה בהמה וגו' is necessary to teach us (according to דבי חזקיה) that there is never a מיתה if חיוב תשלומין is nivolved even by (נתכוין להרוג את זה וכו' From this we also derive that דבי חזקיה maintain that (ממיתה is נתכוין להרוג וכו' הרוג וכו' is unnecessary to exempt him from ממיתה is unnecessary to exempt him from ממינה (regular' דבר מונה את זה והרג את זה ומקים מפר שונה ממינה (פטור ממיתה פטור ממיתה).

⁶ See תוה"ר.

⁷ See footnote # 2.

⁸ See תוה"ר.